RACHUNEK PRAWDOPODOBIEŃSTWA

ZMIENNE LOSOWE

Zmienne losowe jednowymiarowe

W dowolnym eksperymencie losowym mamy do czynienia z bardzo dużą liczbą możliwych wielkości, które można obserwować, mierzyć itp. Jednakże w większości przypadków, przeprowadzający eksperyment, ogranicza się do rejestracji jedynie kilku z nich, gdyż pozostałe albo są nieistotne z punktu widzenia badacza, albo nie wnoszą nic istotnego do analizy badanego eksperymentu. Na przykład

ia przykiau

- przy rzucie kostką do gry, często jesteśmy zainteresowani sumą oczek na dwóch kostkach, a nie poszczególnymi wynikami;
- w problemie badania jakości komponentów dostarczanych nam przez dostawcę zewnętrznego, zwykle rejestrujemy liczbę komponentów, które uległy uszkodzeniu przed ustalonym czasem T, a nie czasy poprawnej pracy poszczególnych komponentów.

W ogólności, każdemu wynikowi eksperymentu (zdarzeniu elementarnemu) możemy przypisać, wg określonej reguły, wartość lub wartości pewnych cech nas interesujących.

Taką regułę przypisania (funkcję) będziemy nazywać **zmienną losową (zm. los.)**.

Zmienne losowe mogą być jedno- lub wielowymiarowe (jedna lub wiele cech). Na razie prześledzimy zachowanie się zm. los. jednowymiarowych.

Definicja.

Zmienną losową (jednowymiarową) X określoną na przestrzeni probabilistycznej (Ω, \mathcal{F}, P) nazywamy taką funkcję rzeczywistą

$$X:\Omega\longrightarrow\mathcal{R},$$

że dla każdego $x \in \mathcal{R}$ zbiór

$$\{\omega \in \Omega : X(\omega) \leqslant x\} \in \mathcal{F}$$

jest zdarzeniem losowym.

Zmienne losowe zwykle oznaczamy dużymi literami z końca alfabetu, jak X, Y, Z itp.. Ponadto oznaczmy przez \mathcal{X} (\mathcal{S}_X) zbiór wartości (**nośnik**) zm.los. X ($\mathcal{X} = \mathcal{S}_X = X(\Omega)$).

Uwaga.

Bezpośrednio z definicji zm. los. wynika, że $\forall x \in \mathcal{R}$ możemy zdefiniować prawdopodobieństwo

$$P(X \leqslant x) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \leqslant x\}).$$

Definicja.

Dystrybuantą F zmiennej losowej X nazywamy określoną na prostej $x \in \mathcal{R}$ funkcję

$$F(x) = P(X \leqslant x) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \leqslant x\}).$$

Oznacza to, że F jest funkcją prawdopodobieństwa zdarzenia losowego, że zm. los. X przyjmuje wartości mniejsze bądź równe wartości x. Dlatego czasami mówi się, że jest funkcją rozkładu prawdopodobieństwa skumulowanego (ang. cumulative distribution function - cdf).

Własności dystrybuanty

- 1. $\lim_{x \to -\infty} F(x) = 0$ i $\lim_{x \to \infty} F(x) = 1$.
- 2. Dystrybuanta jest funkcją niemalejącą.
- 3. Dystrybuanta jest funkcją prawostronnie ciągłą.

Twierdzenie 1.

Warunki 1-3 są warunkami koniecznymi i dostatecznymi (WKD) na, aby funkcja rzeczywista F była dystrybuantą pewnej zmiennej losowej.

Przykład

Rozważmy trzykrotny rzut symetryczną monetą. Niech X oznacza liczbę orłów. Znaleźć dystrybuantę F zm. los. X.

Rozwiązanie.

Zakładając niezależność poszczególnych rzutów, otrzymujemy zbiór ośmiu jednakowo prawdopodobnych zdarzeń elementarnych

$$\Omega = \{\textit{OOO}, \textit{OOR}, \textit{ORO}, \textit{ROO}, \textit{ORR}, \textit{ROR}, \textit{RRO}, \textit{RRR}\}.$$

Jest oczywistym, że nośnikiem zm.los. X jest $\mathcal{X} = \{0,1,2,3\}$, oraz and

$$\{\omega \in \Omega : X(\omega) = 0\} = \{RRR\}, \text{ i } P(X = 0) = \frac{1}{8}.$$

Podobnie

$$\{\omega\in\Omega:X(\omega)=1\}=\{\textit{ORR},\textit{ROR},\textit{RRO}\},\ i\ \textit{P(X}=1)=\frac{3}{8},$$

$$\{\omega\in\Omega:X(\omega)=2\}=\{\textit{OOR},\textit{ORO},\textit{ROO}\},\ i\ \textit{P}(\textit{X}=2)=\frac{3}{8},$$
 oraz

$$\{\omega \in \Omega : X(\omega) = 3\} = \{OOO\}, \text{ i } P(X = 3) = \frac{1}{8}.$$

Zatem dystrybuanta F ma postać:

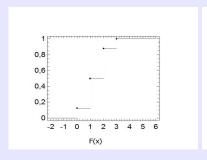
$$F(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla} & x < 0 \\ \frac{1}{8} & \text{dla} & 0 \le x < 1 \end{cases}$$

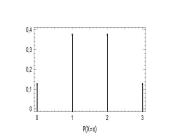
$$\frac{1}{2} & \text{dla} & 1 \le x < 2$$

$$\frac{7}{8} & \text{dla} & 2 \le x < 3$$

$$1 & \text{dla} & 3 \le x$$

Ponadto, możemy znaleźć wykresy dystrybuanty F(x) oraz funkcji p(x) = P(X = x) dla $x \in \mathcal{X}$.

Twierdzenie 2.

Dla dowolnych liczb rzeczywistych a i b, $(a \le b)$,

$$P(a < X \leqslant b) = F(b) - F(a).$$

Dowód.

Ponieważ $\{\omega \in \Omega : X(\omega) \leq a\} \subset \{\omega \in \Omega : X(\omega) \leq b\}$, to

$$P(a < X \le b) = P(\{\omega \in \Omega : a < X(\omega) \le b\}) =$$

$$= P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \le b\} - \{\omega \in \Omega : X(\omega) \le a\}) =$$

$$= P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \le b\}) - P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \le a\}) =$$

$$= F(b) - F(a).$$

Dany jest dowolny ciąg $\epsilon_n>0$, gdzie $n\in\mathcal{N}$ oraz $\epsilon_n\searrow 0$. Wówczas dla dowolnego $a\in R$

$$P(a - \epsilon_n < X \leqslant a) = F(a) - F(a - \epsilon_n) \longrightarrow_{n \to \infty} F(a) - F(a^-),$$

jednocześnie mamy, że

$$\{\omega \in \Omega : a - \epsilon_n < X(\omega) \leqslant a\} \longrightarrow_{n \to \infty} \{\omega \in \Omega : X(\omega) = a\}.$$

Zatem

$$\forall a \in R \quad P(X = a) = F(a) - F(a^{-}).$$

 $F(a^{-})$ oznacza lewostronną granicę dystrybuanty F w a.

Uwaga.

$$P(X = a) = 0$$

wtedy i tylko wtedy, gdy

dystrybuanta F jest ciagła w a.

Uwaga.

Dla dowolnych a i b, $(a \le b)$,

$$P(a \leqslant X \leqslant b) = F(b) - F(a^{-}).$$

$$P(a \le X < b) = F(b^{-}) - F(a^{-}).$$

Typy zmiennych losowych

Zmienne losowe typu dyskretnego

Definicja.

Zmienną losową, dla której nośnik \mathcal{X} jest zbiorem przeliczalnym (skończonym lub nie) nazywamy zmienną losową **typu dyskretnego**.

Innymi słowy dla zm. los. typu dyskretnego X nośnik ma postać $\mathcal{X} = \{x_1, x_2, \ldots\}$. Wówczas, przyjmujemy, że dla każdego $x_i \in \mathcal{X}$, $P(X = x_i) > 0$ oraz P(X = x) = 0 jeżeli $x \notin \mathcal{X}$.

Definicja. Dla dowolnego $a \in R$ funkcję

$$p(a) = P(X = a)$$

nazywamy **funkcją prawdopodobieństwa** zm. los. typu dyskretnego.

Z przykładu zm. los. X będącej liczbą orłów przy trzykrotnym rzucie symetryczną monetą nośnikiem jest zbiór $\mathcal{X}=\{0,1,2,3\}$, a funkcja prawdopodobieństwa jest równa p(0)=p(3)=1/8, p(1)=p(2)=3/8.

Własności funkcji prawdopodobieństwa

Dla dowolnej zm. los. X typu dyskretnego o nośniku \mathcal{X} , mamy

Twierdzenie 3.

Warunki 1-2 są warunkami koniecznymi i wystarczającymi na to, aby funkcja $p(\cdot)$ była funkcją prawdopodobieństwa pewnej zmiennej losowej typu dyskretnego.

Dystrybuanta F zmiennej losowej typu dyskretnego X może być wyznaczona z funkcji prawdopodobieństwa $p(\cdot)$.

Postać dystrybuanty zmiennej losowej typu dyskretnego

Dla dowolnej zm.los. typu dyskretnego X o nośniku \mathcal{X} , mamy

$$F(x) = \sum_{\{x_i \in \mathcal{X} : x_i \leqslant x\}} p(x_i).$$

Załóżmy, że wartości zm. los. X są uporządkowane $x_1 < x_2 < \ldots$ Wówczas dystrybuanta F jest funkcją schodkową (skokową), tzn. wartość F jest stała na każdym z przedziałów $[x_{i-1},x_i)$ a wartość jej skoku jest równa $p(x_i)$ w punkcie x_i .

Przykład.

Funkcja prawdopodobieństwa zm.los. X podana jest w tabelce poniżej

X	1	2	3	4
p(x)	0.4	0.3	0.2	0.1

Znaleźć dystrybuantę F oraz naszkicować jej wykres.

Rozwiązanie.

Wyznaczmy najpierw wartości F dla punktów nośnika $x \in \mathcal{X}$:

$$F(1) = P(X \le 1) = p(1) = 0.4;$$

$$F(2) = P(X \le 2) = p(1) + p(2) = 0.4 + 0.3 = 0.7;$$

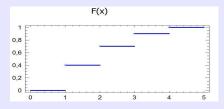
$$F(3) = P(X \le 3) = p(1) + p(2) + p(3) = 0.4 + 0.3 + 0.2 = 0.9;$$

$$F(4) = P(X \le 4) = p(1) + p(2) + p(3) + p(4) =$$

= 0.4 + 0.3 + 0.2 + 0.1 = 1

Wówczas dystrybuanta *F* jest równa

$$F(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla} & x < 1 \\ 0.4 & \text{dla} & 1 \le x < 2 \\ 0.7 & \text{dla} & 2 \le x < 3 \\ 0.9 & \text{dla} & 3 \le x < 4 \\ 1 & \text{dla} & 4 \le x \end{cases}$$

Definicja.

Mowimy, że zm.los. X ma **dyskretny rozkład jednostajny na skończonym zbiorze** $\mathcal{X} = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$, $n \in \mathcal{N}$, oznaczmy to $X \sim \mathit{UD}(\mathcal{X})$, jeżeli \mathcal{X} jest nośnikem X oraz dla dowolnego $i = 1, 2, \dots, n$, mamy

$$P(X=x_i)=\frac{1}{n}.$$

Wartość oczekiwana zmiennej losowej

- Pojęcie wartości oczekiwanej jest jednym z najważniejszych pojęć w rachunku prawdopodobieństwa.
- Koncepcja wartości oczekiwanej jest związana z określeniem "środka masy prawdopodobieństwa".

Wartość oczekiwana zmiennej losowej typu dyskretnego

Definicja.

Jeżeli X jest zmienną losową typu dyskretnego o nośniku $\{x_1, x_2, \ldots\}$, to **wartość oczekiwana** X, oznaczana jako E(X), zdefiniowana jest jako

$$E(X) = \sum_{x_i \in \mathcal{X}} x_i \cdot P(X = x_i),$$

jeżeli szereg po prawej stronie jest zbieżny bezwzględnie. Jeżeli szereg po prawej stronie nie jest zbieżny, to mówimy, że wartość oczekiwana \boldsymbol{X} nie istnieje.

Można powiedzieć, że wartość oczekiwana X jest średnią ważoną możliwych wartości X z wagami będącymi prawdopodobieństwami ich przyjęcia.

Przykład. Niech X będzie zm. los. o rozkładzie jednostajnym dyskretnym na zbiorze $\mathcal{X} = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$, gdzie $n \in \mathcal{N}$, tzn. dla dowolnego $i = 1, 2, \dots, n$, $P(X = x_i) = \frac{1}{n}$. Obliczyć wartość oczekiwaną zm. los. X.

Rozwiązanie.

Wartość oczekiwana równa jest

$$E(X) = \sum_{i} x_i \cdot P(X = x_i) = \sum_{i=1}^{n} x_i \cdot \frac{1}{n} = \bar{X},$$

gdzie $ar{X}$ oznacza średnią arytmetyczną wartości $x_i,\ i=1,2,\ldots,n.$

Wartość oczekiwana funkcji zmiennej losowej

Definicja.

Jeżeli Y = g(X) a zm. los. X ma znany rozkład prawdopodobieństwa, to

$$E[g(X)] = \sum_{i} g(x_i) \cdot P(X = x_i)$$

pod warunkiem, że szereg jest absolutnie zbieżny.

Twierdzenie.

Jeżeli istnieje wartość oczekiwana E(X) zmiennej losowej X, to dla dowolnych $a,b\in R$

$$E(aX + b) = aE(X) + b.$$

Momenty zwykłe Momenty centralne Wariancja i odchylenie standardowe

Momenty

Definicja.

Momentem rzędu n-tego, $n \in \mathcal{N}$ względem wartości $c \in R$ zmiennej losowej X nazywamy

$$E((X-c)^n),$$

pod warunkiem, że wartość oczekiwana po prawej stronie istnieje.

W rachunku prawdopodobieństwa rozważamy dwa rodzaje momentów:

- ullet momenty zwykłe, c=0 (względem zera) oraz
- momenty centralne, c = E[X] (względem wartości oczekiwanej zm. los. X).

Definicja.

Momentem zwykłym rzędu n, $n \in \mathcal{N}$ zmiennej losowej X nazywamy

$$m_n = E(X^n),$$

pod warunkiem, że wartość oczekiwana po prawej stronie istnieje.

Dla n=1 mamy

$$m_1 = m = E[X],$$

dlatego mówimy, że wartość oczekiwana E(X) jest **pierwszym** momentem zmiennej losowej X.

Przykład.

Niech X będzie zm. los. o jednostajnym rozkładzie dyskretnym na zbiorze $\mathcal{X} = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$, gdzie $m \in \mathcal{N}$, tzn. dla dowolnego $i = 1, 2, \dots, m$, $P(X = x_i) = \frac{1}{m}$. Wyznaczyć n-ty moment zwykły zm. los. X.

Rozwiązanie.

Z definicji, otrzymujemy

$$m_n = \sum_{i=1}^m x_i^n P(X = x_i) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m x_i^n.$$

W szczególności, dla n=1, mamy

$$m_1 = \bar{x}_m = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m x_i,$$

tzn. m_1 jest średnią (arytmetyczną) wartości x_1, x_2, \dots, x_m

Definicja.

Momentem centralnym rzędu n zmiennej losowej X nazywamy n-ty moment względem wartości oczekiwanej X, tzn.

$$\mu_n = E[(X - \mu)^n],$$

gdzie $\mu=m_1$, a wartość oczekiwana po prawej stronie istnieje.

Ponieważ

$$(X - \mu)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} (-1)^{n-k} X^k \cdot \mu^{n-k},$$

to można n-ty moment centralny przedstawić jako kombinację momentów zwykłych rzędów mniejszych lub równych n, mianowicie

$$\mu_n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} (-1)^{n-k} m_k \cdot \mu^{n-k},$$

 $gdzie m_0 = 1.$

Wariancja i odchylenie standardowe

- Wartość oczekiwana (pierwszy moment) zmiennej losowej może być interpretowana jako średnia uzyskanych wyników w dużej liczbie niezależnych powtórzeń tego samego eksperymentu losowego (np. liczby oczek w rzucie kostką do gry) lub jako "środek ciężkości" zmiennej losowej.
- Drugi moment centralny μ_2 jest używany jako miara rozproszenia zmiennej losowej wokół swojej wartości oczekiwanej (środka ciężkości) i w rachunku prawdopodobieństwa odgrywa rolę podobną do tej jaką w mechanice odgrywa moment bezwładności.

Definicja.

Jeżeli dla zmiennej losowej X istnieje drugi moment centralny μ_2 , to nazywamy go **wariancją** zmiennej losowej X i oznaczamy:

$$V(X) = E[(X - \mu)^2],$$

gdzie $\mu = E[X]$.

Wariancję zm. los. X zwyczajowo oznaczamy jako V(X), σ_X^2 lub σ^2 (mówimy "sigma kwadrat").

Wykorzystując zależność momentów centralnych od momentów zwykłych, mamy:

$$V(X) = \mu_2 = m_2 - 2m_1\mu + \mu^2 = m_2 - \mu^2 = E[X^2] - (E[X])^2.$$

Formuła obliczeniowa dla wariancji

$$V(X) = E[X^2] - (E[X])^2$$
.

Rozkład Bernoulliego i rozkład dwumianowy

Załóżmy, że mamy pojedyncze doświadczenie Bernoulliego. Niech X będzie zmienną losową, dla której X=1 jeżeli doświadczenie Bernoulliego kończy się sukcesem oraz X=0 jeżeli mamy porażkę.

Definicja

Mówimy, że zmienna losowa X ma **rozkład Bernoulliego** jeżeli jej funkcja prawdopodobieństwa ma postać

$$p(x) = P(X = x) = \begin{cases} 1 - p & \text{dla } x = 0 \\ p & \text{dla } x = 1, \end{cases}$$

dla pewnego $p \in (0,1)$.

Nośnikiem rozkładu Bernoulliego jest $\mathcal{X} = \{0, 1\}$.

Wartość oczekiwana jest równa

$$E(X) = 0 \cdot P(X = x) + 1 \cdot P(X = 1) = p.$$

Ponieważ $E(X^2) = p$, to wariancja

$$V(X) = E(X^2) - (E(X))^2 = p - p^2 = p(1 - p).$$

Zmienna losowa o rozkładzie Bernoulliego jest najprostszym przykładem zmiennej losowej typu dyskretnego.

Nośnik zawiera jedynie dwie wartości: 0 i 1.

Wiele eksperymentów losowych spełnia dokładnie lub w przybliżeniu następujący zestaw warunków:

- Eksperyment składa się z *n* mniejszych doświadczeń, zwanych *próbami*, gdzie *n* jest ustalone i znane przed doświadczeniem.
- Każda próba kończy się jednym z dwóch możliwych wyników (dychotomia), które zwane są sukcesem (S) i porażką (F). Prawdopodobieństwo sukcesu p jest takie same we wszystkich próbach.
- Próby są niezależne, co oznacza, że wynik w danej próbie nie ma żadnego wpływu na wyniki w innych próbach.

Definicja.

Doświadczenie opisane warunkami 1-3 nazywamy doświadczeniem dwumianowym.

Definicja.

Zmienną losową X równą liczbie sukcesów w n niezależnych doświadczeniach (próbach) Bernoulliego nazywamy zmienną losową o rozkładzie **dwumianowym** z parametrami (n, p).

Zmienną losową o rozkładzie dwumianowym oznaczamy przez $X \sim Bin(n, p)$.

Twierdzenie Funkcja prawdopodobieństwa zmiennej losowej $X \sim Bin(n, p), n \in \mathcal{N}, p \in (0, 1)$ jest równa

$$P(X = k) = b(k; n, p) = \binom{n}{k} p^k (1-p)^{n-k}, \quad k = 0, 1, 2, ..., n.$$

Nośnikiem rozkładu dwumianowego $X \sim Bin(n, p)$ jest $\mathcal{X} = \{0, 1, \dots n\}$.

Zauważmy, że B(1, p) jest rozkładem Bernoulliego.

Definicja.

Momentem różnicowym rzędu n zmiennej losowej X nazywamy

$$E((X)_n) = E(X(X-1) \cdot \ldots \cdot (X-n+1))$$

gdzie
$$(x)_n = x(x-1)(x-2)\cdots(x-n+1)$$
.

Twierdzenie

Jeżeli
$$X \sim Bin(n,p)$$
, $n \in \mathcal{N}$, $p \in (0,1)$, to

$$E(X) = np$$
, oraz $V(X) = np(1 - p)$.

Dowód.

$$E[X] = \sum_{x \in \mathcal{X}} x \cdot P(X = x) = \sum_{k=0}^{n} k \cdot b(k; n, p) =$$

$$= \sum_{k=1}^{n} k \cdot \frac{n!}{k!(n-k)!} p^{k} (1-p)^{n-k} =$$

$$= np \sum_{k=1}^{n} \frac{(n-1)!}{(k-1)![(n-1)-(k-1)]!} p^{k-1} (1-p)^{(n-1)-(k-1)}.$$

Podstawiając j=k-1 otrzymujemy, że

$$E(X) = np \sum_{j=0}^{n-1} {n-1 \choose j} p^{j} (1-p)^{n-1-j} = np.$$

Do wyznaczenia wariancji, niezbędne bedzie obliczenie drugiego momentu różnicowego E[X(X-1)].

$$E(X(X-1)) = \sum_{k=0}^{n} k(k-1) \binom{n}{k} p^{k} (1-p)^{n-k} =$$

$$= \sum_{k=2}^{n} k(k-1) \frac{n!}{k!(n-k)!} p^{k} (1-p)^{n-k} =$$

$$= n(n-1)p^{2} \sum_{k=2}^{n} \frac{(n-2)!}{(k-2)![(n-2)-(k-2)]!} p^{k-2} (1-p)^{[(n-2)-(k-2)]}.$$

Podstawmy j = k - 2, wówczas

$$E[X(X-1)] = n(n-1)p^{2} \sum_{j=0}^{n-2} {n-2 \choose j} p^{j} (1-p)^{[(n-2)-j]} =$$

$$= n(n-1)p^{2}.$$

Ponieważ

$$E(X(X-1)) = E(X^2) - E(X),$$

to

$$V(X) = E(X(X-1)) + E(X) - (E(X))^{2}.$$

Ostatecznie

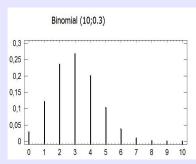
$$V(X) = n(n-1)p^2 + np - (np)^2 = np(1-p).$$

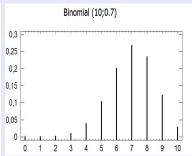
Odchylenie standardowe $X \sim Bin(n, p)$

$$\sigma = \sqrt{np(1-p)}.$$

Zbadajmy zachowanie się funkcji przwdopodobieństwa zmiennej losowej o rozkładzie dumianowym.

Poniżej mamy dwa wykresy słupkowe funkcji przwdopodobieństwa dla rozkładów Bin(10,0.3) oraz Bin(10,0.7)..

Oznaczmy przez k^* najbardziej prawdopodobną liczbę sukcesów w n niezależnych doświadczeniach Bernoulliego z prawdopodobieństwem sukcesu p. Wówczas

$$b(k^*; n, p) = \max_{0 \leqslant k \leqslant n} b(k; n, p).$$

Twierdzenie

Dla zmiennej losowej $X \sim Bin(n,p)$ najbardziej prawdopodobną liczbą sukcesów k^* jest

$$k^* = \left\{ egin{array}{ll} \lfloor (n+1)p
floor & \mathrm{dla} & (n+1)p & \mathrm{niecałkowitego} \\ (n+1)p \lor (n+1)p - 1 & \mathrm{dla} & (n+1)p & \mathrm{całkowitego}. \end{array}
ight.$$

Dowód.

Rozważmy funkcję

$$\phi(k) = \frac{b(k; n, p)}{b(k-1; n, p)} = \frac{n-k+1}{k} \cdot \frac{p}{1-p}, \quad k = 1, 2, \dots, n.$$

Zauważmy, że k^* spełnia następujące dwie nierówności:

$$\phi(k^*) \geqslant 1$$
 oraz $\phi(k^* + 1) \leqslant 1$.

Stąd

$$\frac{n-k^*+1}{k^*}\cdot\frac{p}{1-p}\geqslant 1 \text{ oraz } \frac{n-k^*}{k^*+1}\cdot\frac{p}{1-p}\leqslant 1.$$

Rozwiązując te dwie nierówności otrzymujemy

$$(n+1)p-1\leqslant k^*\leqslant (n+1)p.$$

Przykład. System komunikacyjny składający się z n elementów, działających niezależnie, o niezawodnościach p, uważa się za sprawny, jeżeli działa przynajmniej połowa jego elementów. Dla jakich wartości p system złożony z 5 elementów ma wyższą niezawodność od sytemy złożonego z 3 elementów?

Rozwiązanie.

Liczba elementów sprawnych jest zmienną losową o rozkładzie dwumianowym z parametrami (n, p).

Zatem, dla systemu złożonego z pięciu elementów, prawdopodobieństwo działania jest równe

$$\binom{5}{3} p^3 (1-p)^2 + \binom{5}{4} p^4 (1-p) + p^5.$$

Odpowiednie prawdopodobieństwo, dla systemu złożonego z trzech elementów wynosi

$$\binom{3}{2}p^2(1-p)+p^3.$$

Stąd wynika, że system złożony z pięciu elementów jest bardziej niezawodny wtedy i tylko wtedy, gdy

$$10p^{3}(1-p)^{2}+5p^{4}(1-p)+p^{5}\geqslant 3p^{2}(1-p)+p^{3},$$

co daje nam

$$6p^2 - 9p + 3 \leqslant 0$$

lub $p \in [0.5, 1]$.

Przykład. Wiadomo, że płyty DVD-RW produkowane przez pewną firmę są wadliwe z prawdopodobieństwem 0.01 oraz że przypadki wadliwych płyt są wzajemnie niezależne. Firma sprzedaje płyty w paczkach po 10 sztuk oraz prowadzi politykę zwrotu gotówki polegającą na tym, że w przypadku uznanej reklamacji za jedną wadliwą płytę w paczce zwraca koszt tej płyty, a w przypadku, gdy w paczce jest więcej niż jedna wadliwa płyta - zwraca koszt całej paczki.

Cena jednej płyty wynosi c, a całej paczki 10c.

Niech Y oznacza zm. los. równą dodatkowym kosztom związanym ze stosowaniem tej polityki przy sprzedaży jednej paczki.

Znaleźć funkcję prawdopodobieństwa zm. los. Y.

Rozwiązanie.

Oznaczmy przez X zm. los. równą liczbie wadliwych płyt w jednej paczce. Nietrudno zauważyć, że liczba wadliwych płyt jest liczbą sukcesów w schemacie dwumianowym Bin(10,0.01), 10 niezależnych doświadczeń Bernoulliego z prawdopodobieństwem sukcesu p. Wówczas funkcja prawdopodobieństwa zm. los. X dana jest równością

$$P(X = k) = b(k; 10, 0.01) = {10 \choose k} \cdot 0.01^{k} (1 - 0.01)^{10-k},$$

gdzie $k = 0, 1, 2, \dots, 10$. Zdefiniujmy funkcję

$$g(k) = \begin{cases} 0 & \text{dla } k = 0 \\ c & \text{dla } k = 1 \\ 10c & \text{dla } k \ge 2 \end{cases}$$

Zatem Y = g(X), a nośnikiem jest zbiór $\mathcal{Y} = \{0, c, 10c\}$.

Oczywiście

$$Y = 0$$
 wtedy i tylko wtedy, gdy $X = 0$,

$$Y = c$$
 wtedy i tylko wtedy, gdy $X = 1$,

oraz

$$Y = 10c$$
 wtedy i tylko wtedy, gdy $X \ge 2$.

Ostatecznie otrzymujemy funkcję prawdopodobieństwa zm. los. Y, (p(y) = P(Y = y))

у	0	С	10c
p(y)	0.904	0.091	0.005

Przykład. Wyznaczyć wartość oczekiwaną (E(Y)) dodatkowych kosztów związanych z wprowadzeniem polityki zwrotu kosztów, dla przykładu firmy produkującej płyty DVD.

Rozwiązanie.

Ponieważ funkcja prawdopodobieństwa zm. los. Y jest

У	0	С	10c
p(y)	0.904	0.091	0.005

to

$$E(Y) = 0 \cdot 0,904 + c \cdot 0.091 + 10c \cdot 0.005 = 0.141c.$$

Lemat Poissona. Jeżeli $\{p_n\}$, $n=1,2,\ldots$, jest ciągiem liczbowym takim, że $p_n\in(0,1)$, dla wszystkich n, oraz istnieje granica $\lim_{n\to\infty}n\cdot p_n=\lambda>0$, to

$$\lim_{n\to\infty} \binom{n}{k} p_n^{\ k} (1-p_n)^{n-k} = \mathrm{e}^{-\lambda} \cdot \frac{\lambda^k}{k!}, \ \mathrm{for \ all} \ k=0,1,2,\ldots.$$

Uwaga.

$$\sum_{k=0}^{\infty} e^{-\lambda} \cdot \frac{\lambda^k}{k!} = \sum_{k=0}^{\infty} P(k; \lambda) = 1.$$

Zatem ciąg prawdopodobieństw $\{P(k;\lambda)\},\ k=0,1,\ldots$ jest rozkładem prawdopodobieństw zwanym **rozkładem Poissona** $(P(\lambda)).$

Używając lematu Poissona (nazwa pochodzi od sławnego francuskiego matematyka) możemy dla dużych *n* przybliżać wartości prawdopodobieństw w rozkładzie dwumianowym.

Siméon Denis Poisson (1781-1840)

Przybliżanie rozkładu dwumianowego rozkładem Poissona

Dla $n \ge 25$ i $n \cdot p \le 10$ oraz dowolnego $k = 0, 1, 2, \dots$ mamy

$$b(k; n, p) = \binom{n}{k} p^k (1-p)^{n-k} \approx e^{-n \cdot p} \cdot \frac{(n \cdot p)^k}{k!}.$$

Przykład. Prawdopodobieństwo tego, że pewien wirus przeżyje po zaaplikowaniu szczepionki wynosi 0.02. Jakie jest prawdopodobieństwo, że spośród 500 wirusów po zaaplikowaniu szczepionki przeżyje co najmniej 15?

Rozwiązanie. Nietrudno zauważyć, że mamy n=500 doświadczeń Bernoulliego z prawdopodobieństwem sukcesu p=0.02. Stąd szukane prawdopodobieństwo wynosi

$$\sum_{k=15}^{500} b(k; 500, 0.02) = 1 - \sum_{k=0}^{14} b(k; 500, 0.02) \approx$$

$$\approx 1 - F(14; 500 \cdot 0.02) =$$

$$= 1 - 0.916542 = 0.083458,$$

gdzie

$$F(k;\lambda) = \sum_{i=0}^{k} e^{-\lambda} \cdot \frac{\lambda^{i}}{i!}$$
. (funkcja F jest stablicowana)

Wynik ten uzyskaliśmy stosując przybliżenie Poissona. Dokładna wartość prawdopodobieństwa wynosi 0.0814.

Rozkład Poissona

Jeżeli liczba n niezależnych doświadczeń Bernoulliego jest duża a prawdopodobieństwo sukcesu p bardzo małe, to z lematu Poissona można prawdopodobieństwo uzyskania k sukcesów przybliżyć wartością

$$e^{-n\cdot p}\cdot \frac{(n\cdot p)^k}{k!}, \quad k=0,1,2,\ldots,n.$$

Ta aproksymacja prowadzi nas do koncepcji zmiennej losowej o rozkładzie **Poissona**.

Załóżmy, że startując w chwili t=0, zainteresowani jesteśmy w zliczniu liczby zdarzeń, które pojawiają sie losowo, jak np. cząstki radioaktywne zliczane przez licznik Geigera-Müllera, liczba klientów stacji benzynowej, liczba pomyłek telefonicznych itp..

Założenia

- Istnieje takie $\lambda > 0$, że w dowolnie krótkim przedziale czasowym Δt , prawdopodobieństwo tego, że zaobserwowane zostanie dokładnie jedno zdarzenie losowe wynosi $\lambda \cdot \Delta t + o(\Delta t)$
 - $(o(\Delta t) ext{ oznacza wielkość } o(\Delta t)/\Delta t
 ightarrow 0 ext{ jak } \Delta t
 ightarrow 0).$
- ② Prawdopodobieństwo zaobserwowania w dowolnie krótkim czasie Δt więcej niż jednego zdarzenia losowego wynosi $o(\Delta t)$.
- Liczba zaobserwowanych zdarzeń losowych w przedziale czasowym Δt jest niezależna od liczby wcześniej zaobserwowanych zdarzeń.

Twierdzenie

Jeżeli są spełnione warunki 1-3, to prawdopodobieństwo $P_k(t)$, że liczba zdarzeń losowych zaobserwowanych do chwili t jest równa k, $k=0,1,\ldots$, dana jest wzorem

$$P_k(t) = e^{-\lambda t} \frac{(\lambda t)^k}{k!}.$$

Jeżeli X jest liczbą zdarzeń, które pojawiły się losowo w jednostkowym przedziale czasowym t=1, to mówimy, że X jest zm.los. o rozkładzie Poissona.

Definicja.

Mówimy, że zmienna losowa X ma **rozkład Poissona** z parametrem λ ($\lambda > 0$), oznaczamy $X \sim P(\lambda)$, jeżeli funkcja prawdopodobieństwa zm. los. X ma postać

$$P(x; \lambda) = e^{-\lambda} \cdot \frac{\lambda^x}{x!}, \quad x = 0, 1, 2, \dots$$

Twierdzenie

Jeżeli $X \sim P(\lambda)$ ma rozkład Poissona z parametrem λ , to

$$E[X] = \lambda$$
, oraz $V(X) = \lambda$.

